

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1Tos/99/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4321010452
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Hrvola
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4321010452.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Hrvolu a členov senátu JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD. a JUDr. Stanislava Libanta, v trestnej veci proti odsúdenému F. W. pre zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, 2 písmeno a/ Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa zo dňa 16.08.2021, sp. zn. 3Nt/49/2021, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 10.11.2021, takto

rozhodol:

Podľa § 194 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku z r u š u j e napadnuté uznesenie.

Podľa § 402 odsek 2 Trestného poriadku z dôvodu § 399 odsek 2 Trestného poriadku návrh odsúdeného F. W., narodeného XX.XX.XXXX v B., bytom A. C., ulica P. XXX, t.č. H. C., na povolenie obnovy konania v trestnej veci právoplatne skončenej rozsudkom Okresného súdu Levice zo dňa 17.12.20218 sp. zn. 3T/2/2013, v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre 27.02.2019 sp. zn. 2To/16/2019 o d m i e t a , pretože nezistil dôvody v zmysle § 394 odsek 1, odsek 5 Trestného poriadku.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej „súd I. stupňa“) podľa § 402 odsek 2 Trestného poriadku z dôvodu § 399 ods. 2 Trestného poriadku odmietol návrh odsúdeného F. W. (ďalej len odsúdený) na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Levice sp. zn. 3T/2/2018 (správne...ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom zo dňa... a chýba v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2To/16/2019 z 27.02.2019).

V jeho odôvodnení poukázal na odsudzujúce rozhodnutie, návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania, predchádzajúce rozhodnutia súdov I. a II. stupňa ohľadne predchádzajúcich takýchto návrhov odsúdeného, právne úvahy a právne závery na základe ktorých zistil, že odsúdený neuviedol žiadne nové skutočnosti a dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by odôvodňovali vyhovieť návrhu na povolenie obnovy konania pričom zároveň uviedol tie isté skutočnosti a dôkazy, ktoré už boli skôr právoplatne zamietnuté a návrh novo podaný je len ich opakovaním.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení, podal sťažnosť odsúdený. V jej písomnom odôvodnení, prostredníctvom obhajkyne namietal, že napadnuté uznesenie je „nedôvodné“, je maďarskej národnosti a nemal tlmočníka. Rovnaké dôvody zopakoval aj vo vlastnoručne zdôvodnenej sťažnosti, pričom navyše uviedol, že „žiadal tlmočníka, bol donútený rozprávať po slovensky...okresný súd odbočuje od skutočnej pravdy... žiadal prokurátorku aby si vypočuła zvukové záznamy“.

Krajský súd v Nitre na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť je čiastočne dôvodná a to iba čo do formálnej (gramatickej) správnosti jeho výroku, nie však čo do dôvodov namietaných odsúdeným.

V odôvodnení napadnutého uznesenia súd I. stupňa správne poukázal na príslušné zákonné ustanovenia, obsah predchádzajúceho návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania o ktorom bolo právoplatne rozhodnuté pod sp. zn. 4 Nt/3/2020, ako aj dôvody rozhodnutí súdov I. a II. stupňa (1Tos/131/2020).

Nadriadený súd, po preskúmaní sťažnostných námietok odsúdeného a dôvodov napadnutého uznesenia zistil, že súd I. stupňa správne zistil, že súčasný návrh obsahuje tie isté (identické) dôvody, ktoré odsúdený uvádzal v návrhu v citovanom predchádzajúcom konaní. Správne pri tom konštatoval aj fakt, že ním uvádzané dôvody nie je možné považovať ani za skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme ani za také, ktoré by sami osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr súdu známymi, mohli odôvodniť iné rozhodnutie vo výroku o vine alebo treste.

Vo vzťahu k sťažnostným námietkam odsúdeného, nadriadený súd opakovane zdôrazňuje, že v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania súd nemôže preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní, ako si to nesprávne predstavuje odsúdený, nakoľko, ako je zrejmé aj z § 394 odsek 1 Trestného poriadku, inštitút obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku slúži primárne na nápravu rozhodnutí, ktoré sú nesprávne preto, že boli urobené na základe nesprávnych skutkových zistení (práve ako dôsledku nezohľadnenia nových dôkazov a skutočností súdu skôr neznámych).

Je evidentné, že odsúdený sa nevie zmieriť so svojím odsúdením a za tým účelom využíva aj možnosť danú mu Trestným poriadkom podať návrh na povolenie obnovy konania. Nechce však pri tom rešpektovať zákonom stanovené podmienky v takomto konaní, ale tieto si vykladá vlastným spôsobom, ktorý nie je správny.

Nadriadený súd považuje za potrebné doplniť argumentáciu súdu I. stupňa o zopakovanie stále platnej argumentácie, ktorú použil v uznesení pod sp. zn. 1Tos/131/2020.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Levice sp. zn. 3T/2/2018 vyplýva, že odsúdený bol už v prípravnom konaní poučený aj o svojom práve žiadať prirbatie tlmočníka z jazyka maďarského, vzhľadom na to, že je maďarskej národnosti. Je potrebné zdôrazniť, že proti odsudzujúcemu rozsudku obžalovaný podal odvolanie, v ktorom uplatňoval rovnaké procesné námietky, z čoho vyplýva, že tieto nie sú vôbec novými skutočnosťami. Námietku v súvislosti s tlmočníkom uplatnil aj v návrhu na povolenie obnovy konania podanom dňa 19.11.2019, ktorý dňa 17.02.2020 vzal späť. Súd I. stupňa sa s touto námietkou aj správne vysporiadal, nadriadený súd túto argumentáciu len dopĺňa.

Odsúdený rovnakú námietku vzniesol aj v konaní pred dovolacím súdom, ktorý uznesením pod sp. zn. 3Tdo/43/2020 jeho dovolanie odmietol. K tejto námietke dovolací súd konštatoval, že je v príkrom rozpore s obsahom spisu a konštatoval tieto právne závery.

Odsúdený jednoznačne uviedol, tak ako v prípravnom konaní pred orgánom činným v trestnom konaní, tak aj priebežne v konaní pred súdom, že je maďarskej národnosti, slovenský jazyk ovláda, tlmočníka nežiada a bude vypovedať v slovenskom jazyku (č. 1.31 spisu, č. 1.154 spisu, č. 1.165 spisu, č. 1.177 spisu). Obvinený v priebehu celého konania priebežne uvádzal, že ovláda slovenský jazyk (aj jeho podania v rámci obnovy konania boli a stále aj sú písané v slovenskom jazyku) a preto námietku, že pri svojom prvom výsluchu bol v šoku a nerozumel slovenskému jazyku, dovolací súd vyhodnotil ako tendenčnú. Pokiaľ teda obvinený rezignoval na možnosť využiť svoje práva sám alebo prostredníctvom obhajcu a má "pocit, že ich nevyužíval v pôvodnom konaní podľa svojich predstáv, resp. by ich realizoval inak", potom sa sám zbavuje práv, ktoré mu prináležia podľa Trestného poriadku, a preto sa nemôže v ďalšom konaní právne účinne domáhať porušenia svojich práv, ak sa sám o tieto svoje práva dostatočne nezaujíma a nestará a to v súlade s princípmi: -vigilantibus leges sunt scriptae (zákony sú napísané pre bdelych, treba byť bdelym aby sme mohli ochrániť svoje právo), vigilantibus iura (právo je na strane ostražitých), vigilantibus non dormientibus iura subveniunt (právo pomáha bdelym nie spiacim). Tieto právne závery plne platia aj v tomto konaní.

Rovnako tak je nesprávna predstava odsúdeného, že súd je povinný vykonať všetky dôkazy ním navrhnuté. Aj v tomto smere nadriadený súd poukazuje na právny záver, ktorý vyslovil dovolací súd v citovanom uznesení o tom, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní (kde patrí aj obvinený), aby sa všeobecný súd stotožnil s jej návrhmi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní,

ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov (III ÚS 339/2008).

Čo sa týka sťažostnej námietky odsúdeného aj na túto dal odpoveď nadriadený súd v predchádzajúcom citovanom uznesení a tento záver platí aj v súčasnosti.

V odôvodnení napadnutého uznesenia (na rozdiel od predchádzajúceho uznesenia) sa súd I. stupňa opomenul zaoberať aj skúmaním primeranosti uloženého druhu a výmery trestu vo vzťahu k závažnosti činu. Aj v tomto smere už oba sudy v predchádzajúcich rozhodnutiach zaujali k druhu a výmere uloženého trestu odňatia slobody vo výmere 7 rokov a 6 mesiacov právny záver, že nie je v zrejmom rozpore s účelom trestu ani v nepomere k závažnosti činu ani k pomerom odsúdeného. Aj tento právny záver platí v nezmenenom rozsahu aj v súčasnosti.

Vychádzajúc z uvedených právnych úvah, ktoré sú len doplnením správnych právnych úvah a záverov uvedených v odôvodnení napadnutého uznesenia, nadriadený súd dôvody sťažnosti uvádzané odsúdeného nepovažoval za dôvodné, avšak považoval za potrebné napraviť formálny nedostatok výroku napadnutého uznesenia tak, aby tento zodpovedal plne zákonu.

Výrok tohto uznesenia bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok (§ 185 ods. 2 Tr. por.).